

Muistutus

KANSALLIS-
KIRJASTO

yhdelle jumalifelle fielulle

pysymään alinomaä rukouksissa.

E W. I. D Jesu Krist' sä autuuden j. n. e.
 Emanuel taitvaas, mun Jesuksen, Lohdut' mi-
 nua Ansios voimall', Sill' Moosoksen Lasti
 mun runnellut on, Ja khyneleill' täyttänyt filmän,
 Ah! armahda, Jesu, myös mailmaakin tääl', Kuin
 minua runtelee autuuden tiell', Ja sanoo: jo Je-
 sus sun hylkäis.

2. Itkewill' silmill' mailmaan tulin, Waan
 koskan sitt' wahwistuin ajas, Niin mailman kans-
 sa synnis juoksin, Ennen kuin tuntoni heräis,
 Waastuudest' mun täytyy lapses tulla, Jos tah-
 don mun Jesuksen lapsi olla, Ja seurata Karit-
 saa aina.

3. Vainaa, o Jesu! mull' kärsimystä, Ettän
 tämän elämän ehtoon', Voittaisin kaikki mun wi-
 hollisen, Niinkuin yst' wäkewä Sankar, Ett' kos-
 kan tääl' taistellut wiinamäes, Sitt' weisata sai-
 sin Karitsan häis, Jesuksell', eloni HERRall'.

4. Autuuden järjestyä armon ajas, On hurkas
 elämäferta, Uhdistettuim fieluim leposia On Je-
 suksen Weren wirta; Jos mailma wihaa, Kyllä
 Jesus auttaa, Mä rukoilen Isää ain' Pojan kaut-
 ta, Hän on ain' ainoa apun'.

5. Salemin Kaupunl', jol' ylhäll' ompi, Mun
 fieluni riemulla täyttää, Ja Jesuksen Weri myös
 Golgathassa, Mun fielun welasta päästää, Wan-
 hurksauden Kurinko Jesu Krist', Mä seison nyt
 murheen khynelis, Mut' ansioos turwaan aina.

6. Belialin ojat ovat Jesuksen Ympäri kietoneet täällä, Hän pilkattiin mailmalt', niinkuin mekin, Vihans päivinä maan päällä. Waan koska mun Jesuksen duomioll' tulee, Silloin mont' sielun kyll' wapisee, Joka raadell' on Jesuksen lampait'.

7. O! ihanat wuodet ja armo-päivät, Kosk' Jesuksen piinaa tääll' tutkin, O! ihanat wiikot ja autuaat hetket, Kosk' Karitsan ristiä muistin, Ne hetket mun eteeni awais taiwaan, Ne lievitit sielun waikian waiwan, Jost', Emanuel, sua kiitän.

8. Jesuksen werisen woiton alle, Mä itsen nyt kohdastans annan, Ja hänen laupiaan kaswons eteen Mun puutoksen aikans kannan, O! Jesu suloinen Ilkämiehen, Kohdut' mun suruinen sydämen, Näill' wiimeisill' mailman' hetkill'.

9. Eija ett' Jesus on luwann' tulla ¹⁾ Duomitsemaan koko maan piirii, Hän antaapi kullenk' töidens jälkeen, Ja lapsens riemulla täyttää, Ah! Jesu suloinen Armon Isä, Minulle heikolle woimaa lisää, Ett' tahtos tekisin aina.

10. Te woiman Engelit eläwäin maall' ²⁾, Ja palwelewaiset Henget ³⁾, Te suloiset ihmisten Wartiast, Jost' Karitsall' kiitosta laulatt', Olkaat mun leitsajan synnin maassa, Ett' ijät sitt' yhdesä taiwaassa Lin' Häntä kiittää saisin.

11. Hesekiel ⁴⁾ Propheetta on kirjoittanut, Kuink' taiwaan talossa ompi, Suur' kirkas paiste ja riemun meno, Niill' autuill' ostetuill' maasta: Tämän näht' ⁵⁾ muinen myös Stephan wainaa, Kosk' Suudaan kansa hänt' kiwillä surmaa, Niin taiwas leimahti auki.

12. Xhstus yks' kirkon opettaja, Hän taiwaan ilosta puhuu, Ja kuinka ne walitut sielut siellä, Ei Jumalan kiitokseen suutu. Nyt Kristityt rakkaat, mä muistutan teit', Ett' rukoilett' Jesust',

¹⁾ Matth. 12: 41. ²⁾ Ebr. 15: 1. ³⁾ Ps. 91: 11. ⁴⁾ Hes. 4: 2, 7.
⁵⁾ Ap. 7: 5, 6.

Kuin muistan' on meit', Kosk' ebestämm' ristissä
rippui.

13. Amos, HERRan Propheetta, sanoo: Ett'
Dawidin huone ja maja ¹⁾ Taas ylösraketaan niin-
kuin ennenk'; Me meidän sielunne ovat, Jotk'
Adamis langenn' on kaikki täällä, Näit' JESus
rakensi ristin päällä, Ja lepytti Isäns wihan.

14. Elias ollessans' tässä elos' On wakai-
sell' sydämmell' rukoill'. Ah! katsokaat Taimaan
westi-lähteit', Hän ilmast' juoksemast' esti ²⁾, Viel'
tulissill' waunuill' läksi täältä, Kosk' temmattiin tai-
waaseen eläwältä; Näin rukous hedelmän kantaa.

15. Nainin ³⁾ Lesken khyhnelten-wirsi, On JES-
uksell' kelwannut aiwan. Rukouksen kautta me kail-
ki woitamin', Mit' ikänäns' nimittää taitaan: Ru-
kous tuo meill' uudet Taimaat, Rukous liewittä
kaikki waiwat! Siis rukoilkaamm' ahkerast' aina.

16. Näin nöyrä rukous HERRan edes On
woimaa ja hedelmit' täynnäns', Moses hän muinen
niin kauwan rukoil', Ett' wäsyi ja lankeis' maa-
han; Hän rukoil' niin kauwan ett' lankeis maa-
han: Niin pitää JESust' rukoiltaman, Sitt' was-
ta on rukous kuultu.

17. Ei se ol' niin kewiä autuaaks' tulla, Kuin
muutamat puhuawat siitä, Wanhurskas wopisee
armon liitos, Ett' usiasti horjahtaa tahtoo. Jos
joku tääll' pahassa erämaassa On yhdenkin hetken
paits' JESusta, Niin Engelit' itkeewät Taimaas.

18. Nikodemus ⁴⁾ JESukselt' kysyi muinen: Mis-
sä autuus ja elämä seisoo? Kääntyy ja palat' hä-
nen JESus läski, Ja lapseksi jällens tulla. Ei
tahdo nyt kukaan lapsi olla, Waan kaikill' on
mieli autuaaks tulla, Ah, ei ilman parannust'!

19. Saaborin wuorell' on hymä olla, Sill' JES-
sus on kirkkana siellä, Waan menköön en'st' jo-
lainen yrttitarhaan Ja sitten Golgathan wuorell',

¹⁾ Amos 9: 11. ²⁾ 2 Kun. 11. ³⁾ Luc. 17: 12. ⁴⁾ Joh. 8: 5.

Mä hymmärrän surun ja murheen päivät, Toiden läpits' Sumalan lapset käyvät, Siäll' Isän Kunnian Taitvaan.

20. Jhs' Gremiitti on myös nähnyt, Kuink' yhten' hetken' ja tiiman', Kolmehymment' tuhatt' ihmisten sieluu On HERRan duomioll' tullut, Toist' kaks' sieluu waan autuaaks' tuli, Muut' kaikk' kaadotuksen duomion kuulit, Sa syfättiin kuoleman kuoppaan.

21. Taitvaallinen Isä, mun kunnian HERRan, Mä duomioll' käy mun kanssan, Sill' sinua palvelen tästälähin; Sä olet mull' autuuden ansainn'. Mä itken haikiast' nyt Jeremian kanssa: Ah! Jesu, Ah! Jesu, nyt armois' ota; So pelvosta ratki raukeen.

22. Näretöin on Sun laupiutes, O! Jesu, Kunnian HERRa; Sä Woiton-Ruhtinas Israelis, Eik' syntiset enää Sull' kelpaa. Näin Kristityt rakkaat on Jesus huutan': Tulkaat nyt sisälle waltakuntaan, Jot' walmistett' on katurwill' sieluill'.

23. Sentähden mahdamme rohkiast' siis Armoistuimes tykö käydä, Sä Glämän Tie, Jesu Krist', Kuin syntimm' kaikk' maksot täällä, Ah! auksemme ehdi, rukoilemm' wiisist', Mä luowu meist' suurist' syntisist', Waan saata Kaanan-maalle.

24. Ewangeliumin ¹⁾ saarnan kautta Me perää taidamme taitvaan; Mut' Jesu ett' pääsifimm' Vain alta, Joka meit' peljättää aiwan, Sill' nuoruuden synnit meill' muistos owat, Waan kuitenkin Jesuksen veri-haawat, Meit' niistä pelastaa taitaa.

25. Nyt tässä mun sielun armon tilas, Mä Jesuksen kuolemaan turvaan; Ei muuall' apuu eik' lohdotusta, Oh! en mä wiel' totifest' usko; Se epä-usko miäs minua waiwaat, Sill' katurvain sieluin on Isä Taitvaas. Ah! Jesu, mun uskonni wahwist'.

¹⁾ Matth. 9.

26. Ei ole nyt khyneleet filmis enää, Ne JESus on werelläs muuttan', Nyt ijankaikkiseks riemu-wiinaks, Kuin luvann' on omasta suustans': Ett' uudeksa Salemin kaupungissa, Hän tahtoo pi khyneleet iloks muuttaa, Ja kaikki ne poijes pyhki.

27. Golgathas JESus mun wisseptti, Ett' synnin welasta pääsin. Aut' JESu ett' eläisin tahtos jälkeen, Mun elon ehtoon asti, Ett' kuollon kautt' kullisin kunnia-siaan, Mun Tairaallisen Isän maahan! Sitä nöyräst' rukoulen Sulta.

28. Riemust' ja tulewast' Tairaan ilost' Mä ratki riemuuta mahdan, Täällä häwäistyst', pilkkaa, mä kärsin paljo, Waan sielun' siell' kunnias hoh-
taa; Mä JESusta kiitän sitti' harppu kädes', Eht' halpa kyll' olen mailman edest': Näin Jumala omians korjaa.

29. Basuunan äänen me kaikki kuulemm', Kosk' HERran duomioll' tullaan, Ne walitut oikiall' puolell' Isän Sitt' Palmu käsissä seisoo! O! ihanaat' ihmisten lapsi-wainaat, Kuink' kauniist' te tässä nyt laulaa taidatt', Suur' heljällä, uusill' kielill'.

30. Mä Haleluja weisat' mahdan, Nyt tänä autuuden päivän, Sill' JESus mun ruokkii ain' taira-
waan mannall', Ja syntini anteeks antaa, Siis kiitos sull' suloinen sielun Ilkä, Joka et minua koskaan hylkää, Waan wahvistat Elämän Leiwällä. Amen.

Toinen wirsi.

Varoitus abteruteen (wiimeisina Ihmisen Pojan päivinä) uskon ja rakkauten harjoittamisessa.

W. P. Ah! surutoin koskas synnistä lakkat j. n. e.
Ah! noskaat sielut ylös synnin suosta; Ei sillä lailla tairaan tietä juosta. Ah! noskaat! noskaat! aika on jo tull'; Wai etkös tahdo nytkään synnill' kuoll'.

2. JESuksen kuollo ei ol' hyödyllinen, Niinkauwan kuin sun mieles luonnollinen Sinne tän' aina sua raatele, Jos et sä hartaast' armoo etsiile.

3. Ah! sielu parka lamppus on jo sammun', Ellet
sä wirtoo uuteen hengen haluun, Waan mielelläs kyl'
aina etseilet, Mist' jonkun wäärän ilon löytäneet.

4. Ja sinä raukka olet vielä perät' Suur' ontu-
wainen, ellei HERRa herät', Ja peljät' sinun oi-
lein walwomaan, Kristusta Belialist' eroittamaan.

5. Ehkä sull' myöskin joku walo olis, Niin et
sä kuitenk' koko armoo anois, Suur' sulast' armost'
HERRan JESuksen, Jonk' tähden mones siteis
pysyneet.

6. Mä rukoilen sinua HERRa JESu, Ah! ar-
mahd', walais, misä oikiat nisut Ollee, sun kallist'
siemen pellostas, Ah! katsahd' kuitenk' wihelijäisyyttä.

7. Kynnelis, JESu, edessäs nyt seison; Armahd'
sieluan, kuin mones reifus Waeltaa, ilman yhtään
totuutta. Ah JESu! JESu! minua wirtwota.

8. Kats' ettei HERRan pelko sulta puutu, Kosk'
et sä itsees vielä perät' suutu, Ett' wanha perint'
makaa sydämes¹⁾, Se saastuttaa kaikk' sielur ytimen.

9. Mutt' joka hartaast' JESust' aina etsii, Ja
lähtee ulos pensheyden pätfist', Se ompi HERRan
jäsen eläwä, Se hywin elämäns on päättävä.

10. Se viimein iloon ijanikaikkisehen, Niin wie-
dään kuin yks' wiisas Neitsykäinen, Jonk' lamppu
mailmas onpi palanut, Ei koskaan silmääns uneen
painanut.

11. Kats' jos waattees owat puhdistetut Karit-
san weres²⁾ aina uudistetut; Se oksa tuoree wiina-
puussa on, Sentähden pyrii, ettes lan' kuolloon.

12. Tul' HERRa JESu³⁾ wäkewyyhdes kanssa,
Tul' rakas Ylkä sinun duomios kanssa, Ah, kuule!
Kuule suuri Jumala, Ah! ole nytkin vielä Nuttaja.

13. Ah! walais hymmärryksen' ja myös mielen',
Ah! perkaa sydämmen ja awaa kielen', Sun Ni-
meäs ain' laikis liittämään, Ah! auta ett' jo alan
liittämään.

¹⁾ Mos. 8: 21. ²⁾ Jlm. 1: 7: 14. ³⁾ Jlm. 1: 22: 20.

14. JEsuksen tulo lehen walmiin löytää? Ah, sielu, älä enää welkaa tähtä, Waan rukoil' hartaast' walistusta uutt', Ilman sun sydämmes ei koskaan muut'.

15. Ah JEsu! JEsu herät' mua wast'uudest', Ja anna walo armost' suurest' uudest', Mut' etten enää lankeis sinust' pois, Waan ett' ain' sielun' sinust' woiman jois.

16. Tul' JEsu nyt myös herättämään kaikki, Ja walwomahan herätettyi waadii; Tähtä Sun salis joukoll' walitull': Woi! etten nytkän vielä taida tull'.

17. Sun tykös JEsu, rakkaudes' uudes', Ja halat' sinu hengen palawuudes; Maahan sentähden kaikki järjen työ, Sun armos tähden kokonans nyt lyö.

18. Ja walais' silmän' waloll' aiwan uudell', Ah, JEsu! nytkin vielä ääntän kuustel', Tul' wälewyydes kanssa, sielui lyö: Ett' näkisit kuin' pimiä ompi yö.

19. Siis HERRa minuu wahwan pidä aina, Etten elämän' enää synnill' lainaa. Ah, JEsu! wahwist' hamaan loppuun ast', Ett' pelastetuff' tulsin kuolemast'.

20. Ah! kuinka suuri ilo tairwaas lienee, Ei' se haluan' sinne nytkään wienee, Ah, JEsu! auta piinas tähden nyt, Etten täst' edes enää sieluan' myh.

Kolmas wirsi.

W. F. Armon Liiton Engel' j. n. e.

Armo ma nyt kerjällen, Että piinas werinen Wois mun surkian puhdistaa; Ei koskaan omast' ansiosta.

2. Koska henki sammuu pois, Silloin paha luont' olis walmis surman wetämään, Karwaan makiass' tekemään ¹⁾.

3. Mä makaan nyt synnissä, Hengellises' kuol-

¹⁾ Esat. 3: 20.

loissa, Ah! en, JESu, hellitä, JESu! JESu lämmitä.

4. JESu revi ytimen, Rhnnä kylmä sydämen, Saata autuaaks synneistän', Weres woima anna tänn'.

5. Piirit' sielun' armollas, Hengen haluan woi-
mallas, Kadonnutta lammasta Etä ylös korvesta.

6. Wedä ylös syntisit', Langennutta Zionit',
Rakenn' sanas nesteellä, Etten pyytäis estellä ¹⁾.

7. Ei ol' oma hurstaus Koskaan synnist' pe-
lastus, Palkka ompi kadotus, Synnin tähden hir-
muisuus.

8. JESu armahd' syntistä, JESu rukoil' edestän',
Pyhä Henki, JESu Krist', Pelast' synnin Babelist'.

9. JESu kuorman' kewitä, Paha tunton' selitä,
Weres woimaa nyt halaan, Suo ettän täst' wiel'
palaan.

10. Suo Sun Uskos käsitän, Hengen walos
omistan: Tunnon haawat parataan, Kosk' JESus
käsitetään.

11. Zion waikasti' walittaa, Ellei armo hallitse:
Surkia ompi tilan' myös, Ellen ole armon työs.

12. Uusi luonto Kristukses, Uudessa kuuliaisuus-
des', Löytyy Hengen walo uus, Waan ei järjen
sekoitus.

13. Ilman Iän ²⁾ wetämist', Ei ole odotta-
mist', Osallisuutt' JESukses, Ei rawintoa sielulles.

14. Amen! Kiitos loppumat', Kunnia suuri tao-
koomat', HERRa ³⁾ minua armahda, Etten sieluan'
kadota.

¹⁾ Luc. 11: 18. ²⁾ Joh. 6: 44. ³⁾ Matth. 15: 22.

Paino-lupa annettu.

Turun Konsistoriumissa Marraskuun 9 p:nä 1853.

Rästyttä:

A. G. Kindell.

Turussa, 1854,

J. C. Frenckellin ja Pojan kirja-painossa.